

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2015. • br. 4 • god. IX.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Emila Barbarić

4 Milosrđe je očitovanje evanđelja
Uz Svetu godinu milosrđa

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

12 O vremenu svetoga došašća
Pouka, 29. studenog 1958.

14 Radujmo se u Gospodinu!
Pouka, 11. prosinca 1960.

Blaženici u čast...

s. M. Marija Oreb

16 Blaženičin reljef u kapelici na Prižbi
Marina Bačić

18 Svako je odricanje latica
mirišljave ruže za Isusa
don Boris Dabo

20 Naša blaženica u misijama u Zambiji
*s. M. Kristina Injić, Marija Bubljić,
Katarina Maršić*

22 Uprisutnila nam je neizmjereno Božje
milosrđe

s. M. Anamarija Vuković

24 Dobro nam došla, blažena Majko,
Marijo Propetoga
Lucija Grdur

25 Misijski mjesec u crkvi sv. Luke u Novskoj
Mila Šuto

26 Kako je lijepo kao braća i sestre slaviti
Gospodina!
fra Mladen Prolić

28 Na blaženičinim izvorima

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

Damir David

30 Zastati pred Bogom i okrijepiti se molitvom
s. Katarina Pišković

32 Kao odgajateljice pozvane smo Boga davati
drugima

s. M. Anamarija Vuković

34 Misionarka Kristova

35 Zahvale i obavijesti

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Započeli smo Jubilarnu godinu milosrđa, koja je poseban dar za naš vjernički život. U svojoj buli najave ovoga jubileja »Lice milosrđa« papa Franjo nas potiče da ovu godinu živimo u svjetlu Gospodinovih riječi: *Milosrdni poput Oca*.

Kada razmišljamo o milosrđu možemo to učiniti na dva načina: prvi je da smo mi primatelji milosrđa, a drugi da smo i mi sami djelitelji milosrđa. Često nismo dostatno svjesni činjenice koliko primamo i koliko nam je milosti i dobrote darovano Božjim milosrđem, kolike smo darove od njega primili, koliko nam pomaže na životnom putu dajući nam dobre ljude za suputnike, a još više koliko nam je darovano u sakramentu pomirenja. Premalo razmišljamo o veličini Božje ljubavi o kojoj piše i bl. Marija Propetoga:

»Bog je sama ljubav i milosrđe. On ne sudi pokajanog grešnika nego mu prašta po njegovoj ljubavi i milosrđu kako je rekao pokajanoj Magdalen: 'Opraštaju ti se grijesi (mnogi), jer si mnogo ljubila.' Ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Po ljubavi i milosrđu dobivamo oprost i milosrđe« (Pouka, travanj 1931.).

Oproštenje koje primamo i svijest o vlastitoj slabosti trebaju nam biti poticaj da dar oproštenja dijelimo našim bližnjima jer nam Isus govori: »Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan« (Lk 6, 36). Stoga bi bilo dobro da u došašću, vremenu iščekivanja Gospodinova dolaska, svoja srca pripremimo praštajući onima koji su nas povrijedili, oslobađajući ga tako da u njemu mali Isus može pronaći toplu šalicu punu ljubavi i mira. Ne zaboravimo u ovo vrijeme i one koji su u potrebi, jer kako kaže naša blaženica:

»Ukoliko, drage sestre, više budete činile djela milosrđa, utoliko će vas više ispuniti Isus u svojoj ljubavi svojim milostima, jer je to ono što on od nas traži: 'Milosrđe hoću više nego žrtve.'« (Pouka, 26. lipnja 1946.).

Ako tako ispunimo sveto vrijeme došašća i Svetu godinu milosrđa, iskusit ćemo u svom životu istinsku radost i Božju blizinu, i zato:

»Veselimo se u Gospodina, draga djeco, jer dolazak Gospodinov je blizu, pripravite mu ugodan stan odricanjem, uzdisajima i ljubavlju za sveti dan Božića, da Isus živi s nama i u nama« (Kapatul, 11. prosinca 1960.).

s. M. Emila Barbarić

Milosrđe je očitovanje evanđelja

Uz Svetu godinu milosrđa – 8. prosinca 2015. do 20. studenog 2016.

Izvanrednu Svetu godinu milosrđa papa je Franjo proglasio 13. ožujka 2015. godine, a slavit će se od svetkovine Bezgrešnoga začeća, 8. prosinca 2015., do svetkovine Krista Kralja svega stvorenja, 20. studenog 2016. Papa je time iznova, na svoj već prepoznatljiv način, zadivio hladan i proračunat svijet današnjice, svijet okrenut zgrtanju kapitala, svijet neosjetljiv za čovjeka u potrebi. Tim više sa zahvalnošću Božjoj providnosti čitamo pouke i upute bl. Marije Propetoga, koja je duh milosrđa zaživjela još kao djevojčica i djevojka u svojoj očinskoj kući, a potom vođena Božjim namislom i poslušna svojim učiteljima u vjeri 1920. godine u Blatu utemeljila Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje. Božja je volja htjela da se Družba doskora proširi iz maloga Blata na otoku Korčuli diljem tadašnje države na europski prostor i na druge kontinente. I danas se širi u nova podneblja. Dosegnula je i Kubu gdje je otvorena družbina prva misijska kuća, a na afričkome kontinentu Providnost pripravlja put novom djelovanju Kćeri Milosrđa u misijama. Nekoliko je djevojaka Afrikanki ušlo u Družbu vođene upravo željom da i u svojim zemljama zažive karizmu milosrđa u duhu bl. Marije Propetoga. Sva su prostranstva kugle zemaljske potrebna Božjega milosrđa i onih koji će ih u Božjoj ljubavi i vođeni njegovim duhom znati providonosno činiti.

Papina bula najave izvanrednoga slavlja Božjega milosrđa u Katoličkoj crkvi počinje riječima:

»Lice milosrđa nebeskoga Oca je Isus Krist. Otajstvo kršćanske vjere kao da je sažeto u tim riječima. Milosrđe je postalo živo, vidljivo i doseglo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta.«¹

Svatko tko se ogleda u tom licu može dosegnuti utjelovljenje milosrđa u svojem životu i postati posrednik milosrđa nebeskog Oca za sve potrebne oko sebe, upravo onako kako su to mnogi doživjeli po našoj blaženici i njezinim susestrama Kćerima Milosrđa.

Zemaljski otac – slika nebeskoga Oca

Duh milosrđa prema čovjeku u potrebi, bilo da je riječ o materijalnom ili duhovnom siromaštvu, o bolesti tijela ili duha, u Mariji Petković se razvijao polako i ustrajno. Ugledala se već od malena na svoga oca Antuna u kojem je doživljavala utjelovljeno milosrđe nebeskoga Oca,² jer se njezin zemaljski otac skrbio za radnike koji su radili na njegovu velikom imanju takvom brigom i ljubavlju koja je nadilazila

¹ Papa Franjo, *Misericordiae vultus – Lice milosrđa*. Bula najave izvanrednoga jubileja milosrđa, s. tal. prev. Slavko Antunović, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2015., br. 1.

² Usp. Marija Propetoga Isusa PETKOVIĆ, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni spisi*, prir. M. Parlov, Split, Verbum, 2004., 16 (dalje: *Autobiografija*).

onu socijalnu dimenziju i interes veleposjednika za svoje imanje. U svakom je svom radniku gledao čovjeka sa svim njegovim potrebama, a prije svega dijete Božje. S njima je klečeći znao moliti kronicu na kraju dana kao zahvalnost Bogu za sve plodove rada i truda žuljavih ruku svojih kolona, radnika težaka, najamnika. Znao je da nije dostatno dati im samo kruh u ruke, nego ih je trebalo nahraniti i duhovnom hranom da u miru i spokoju mogu živjeti svoj tegoban otočki život. Milosrđe nebeskoga Oca mala je Marija sebi predočavala u svom ocu, misleći koliko tek mora biti milosrdan i darežljiv nebeski otac, kad eto i zemaljski otac može iskazivati takvu milosrdnost prema svome bližnjem. Rijetki su iskusili takvo milosrđe vlastitoga oca kao ona. Providnost ju je pripravljala od njezine najranije dobi za ono veliko čemu će otvoriti svoje srce kad dođe čas za to. Vjerojatno je zato i doživjela taj poticaj duha da posvjedoči milosrđe nebeskoga Oca, neusporedivo veće od ikakvoga milosrđa kakvo mogu iskazivati ljudi jedni drugima. Oduševila ju je ta spoznaja neizmjernosti i ljepote milosrđa nebeskoga Oca. S pouzdanjem se prepustila Bogu da i po njoj, u zemaljsku stvarnost ovoga svijeta, utjelovi svoje neizmjereno milosrđe.

Providnost pripravlja put milosrđa

Kao vrhovna predstojnica svoje male družbe koja, Božjom pomoći i svjedočenjem svetačkoga života prvih sestara, dobiva sve više djevojaka željnih redovničkoga posvećenja, često i neumorno poziva na izgradnju duha i uma:

»Budite pravedne duše, pune ljubavi i straha Božjega. Djelujte prema naputku svoje savjesti. Imajte srce majke i nastojte dobiti potrebno znanje da biste mogle pružiti pomoć drugima.«³

Majka Marija Propetoga poziva na pravednost kao temelj milosrđa. Pravednost je stožerna krepost na kojoj se druge temelje, jer ona ne poznaje polovičnosti. Osoba mora biti cjelovita i u svojoj se sveobuhvatnosti zauzimati u društvu za njegov boljitak. Duša i tijelo, srce i razum u svoj svojoj skladnosti odgovaraju na poticaje ljubavi. Kršćanska se ljubav Bogu iskazuje u odnosu prema svome bližnjemu. Često smo u napasti zapitati se: »Tko je moj bližnji?« (Lk 10, 37). Iako poput zakonoznanca razumijemo Isusov odgovor, nedostaje nam hrabrosti da otvorena srca prihvatimo zahtjevnost takvog odgovora i da, poput Isusa, činimo to što nam Božja ljubav nalaže. Isus od svakog kršćanina traži utjelovljivanje milosrđa prema svakom čovjeku, a ne samo prema onima koji su nam bliški ili prema onima koji nam mogu uzvratiti dar ili uslugu.

Iskazati milosrđe drugome, znači učiniti čin ljubavi jer milosrđe je življena i očitovana ljubav koju drugi doživljava. Uvijek biti spreman na djelo milosrđa znači biti milosrdan, jer »milosrdnost je krepost ukoliko razumno ravna osjećajem društvene boli nad tuđom bijedom. Sam

³ Marija Propetoga Isusa PETKOVIĆ, *Upute i pouke*, 27. rujna 1942. (dalje: *Upute i puke*, datum).

osjećaj boli kao osjetilna pojava, čuvstvo je, a ne krepost». ⁴ Ni osjećaj sam, kao ni razum sam, ne mogu dostatno odgovoriti na potrebe drugoga. Zakon ljubavi se ne ograničava samo na unutarnje čine, nego traži i one vanjske, kao što su dobročinstva koje jedna osoba čini drugoj. Ljubav rađa djelima, zato je milosrđe najbolji put koji čovjeka vodi k Bogu.

Mariji Petković je od najranijih dana njezina djetinjstva i mladosti ta krepost bila posve usađena u srce i dušu. Sklonost koju je osjećala prema siromasima i zapuštenima, usmjeravala ju je u djelovanju. Tražila je siromahe najprije svoga rodnog mjesta, a potom je grane milosrđa protegnula preko mora i oceana. Sve vrijeme preostalo od dnevnih obveza, dok je još bila u roditeljskom domu, koristila je za to da dođe do siromaha i bolesnih kako bi im mogla pružiti potrebnu pomoć. Pospremala im je kuću, pripremala obroke, spremala ih za sakramente, slušala njihove jadikovke i tješila ih. ⁵ Na tom putu dobra, Marija Petković je nailazila na mnoge zapreke. Njezina joj se majka, zabrinuta da će joj kći razdati sve imanje, često protivila u pothvatima koje je poduzimala za nezbrinute, ali je nije mogla odvratiti od nauma u ostvarenju milosrđa. Kao mladoj djevojci nije joj uvijek bilo lako pronaći onaj kompromisni put između majčinih zabrana u davanju pomoći i bolnih vapaja ojađenih i uciviljenih siromaha. Ali se ona uvijek utjecala onome da je ljubav dosjetljiva. Pronalazila je svednevice nove i nove načine da pomiri krutu zabrinutost svoje majke i bijedu potrebnika. Više je puta slala djecu iz susjedstva da odnesu hrane gladnima i nemoćnima i da izvide što bi im još bilo potrebno. Svojim

je primjerom i druge poticala na to da se zauzmu za sirote i bolesne. Nije se kolebala kad je bila riječ o bolesnicima sa zaraznim bolestima – prilazila im je hrabro i obavljala

ono najnužnije što im je bilo potrebno. Brojni primjeri u njenim autobiografskim bilješkama govore o stvarnim bolesnicima njezina mjesta koje je pohodila i pomagala im. Nije gledala na to jesu li ti potrebni njezin rod ili prijatelji – u svakome od njih gledala je potrebnika kojem se mora pomoći onoliko koliko se može. Dolazila je i do onih kojima su se, zbog njihova stanja, ustručavali prići i njihovi bližnji. ⁶

Utemeljenje Družbe Kćeri Milosrđa

Živeći u okruženju gdje se sve više susretala s primjerima bijede, u njoj je sve više rasla želja da svoj život posveti siromasima i napaćenima u punom smislu te riječi. Neprestano je nastojala proniknuti u to na koji bi način mogla odgovoriti na tako neodoljiv zov Božje ljubavi da posvjedoči njegovo neizmjereno milosrđe. Stvarala je planove o otvaranju Zavoda za siromašnu djecu rodnoga joj mjesta. Tako jednom svojoj nakanu otkriva bratu Ivanu koji je bio sličnih sklonosti, ali bez većega žara ljubavi prema bližnjemu u potrebi. Iako je brat ne podržava, ona ne posustaje u svojim traženjima. ⁷ Čekala je povoljnije prigode i tražila načina za ostvare-

⁴ Andrija ŽIVKOVIĆ, *Katoličko moralno bogoslovlje, II. Kršćanske kreposti uopće, a bogoslovske i stožerne napose*, Zagreb, Narodna tiskara, 1942., 357.

⁵ Usp. *Autobiografija*, 25.

⁶ Usp. *isto*, 79.

⁷ Usp. *isto*.

nje svoje nakane. U njoj su se rađale nove ideje. Ponekad joj se činilo da će plan biti moguće ostvariti, a nekad je sumnjala i htjela se povući iz svoje životne sredine da ne bi morala slušati plač uciviljenih i zapuštenih sirota.⁸ Njezina je ljubav velika i, Božjom voljom, postaje neiscrpnna energija za nove planove i pothvate.

»Ljubav rađa milosrđnost, a milosrđnost je nuka na čin, kad god ugleda tuđu bijedu.«⁹ Dobročinstvo učinjeno iz samilosti jest djelo milosrđa. Milosrđnost je razlog da Marija Petković, na nagovor mjesnoga biskupa dr. Josipa Marčelića, odustaje od odlaska u zatvoreni samostan i ostaje u svome Blatu. Shvaća veličinu i zahtjevnost milosrđnosti i u tomu prepoznaje providnosno poslanje i naziv svoje redovničke zajednice, što više puta objašnjava u svojim spisima i nagovorima sestrama:

»Mi, kao kćeri božanskoga milosrđa, treba da nastavimo njegovo djelo milosrđa prema siromašnom čovječanstvu.«¹⁰

Ljubav za milosrdna djela potakla je Majku Mariju Propetoga da je izgradila mnoge domove i zavode za siromašnu djecu i nezbrinute starce, otvorila mnoge škole i izvan granica domovine. Njezino milosrdno srce neprestano potiče:

»Zbog vašega imena, cijeli svijet čeka na vas kao na sestre, kćeri Milosrđa, koje moraju poučavati, odgajati i spašavati. Za vaše milosrđe Bog će tražiti račun i od vas i od mene. Ali morala sam napustiti svoju želju da ostanem u Paraguayu i vratiti se ovdje, radi svojih obveza i zato da vas odgojim.«¹¹

Milosrdno srce prema djeci

Očevici svjedoče da je bila žena velika srca. Okupljala je siromašnu i zapuštenu djecu kojima bi razdijelila sve što bi imala. Njezino srce izgaralo je za njih. Željela je da djeca i u njezinim sestrama doživljavaju majčinsku ljubav. Stoga od svojih sestara traži da prema djeci steknu i imaju majčinsko srce. Sama je bila spremna život svoj dati za djecu, jer djeca koja su nam povjerena ne smiju osjetiti da im nismo rođene majke. One djevojčice koje su u nesreći svoga djetinjstva ipak imale tu sreću da svoje odrastanje provedu uz Mariju Propetoga svjedoče da bi im uvijek došla, svako dijete pogladila i protrepala mu koju utješnu riječ. Jedva je mogla opravdati sestru koja je prema djeci bila neodgovorna i nepažljiva, jer prema djeci uvijek treba biti ljubazan i pažljiv. Ako su pak djeca zbog nečega zaslužila ukor, treba pristupiti blago i s ljubavlju. Naš odnos prema njima treba im pomoći da u nama i po nama otkriju Isusa koji ih prihvaća, poučava i svjetuje. Sestre koje su čule njezinu pouku trebale su to prenijeti mlađima jer:

»Sestre, kćeri Milosrđa, moraju imati duh ljubavi, milosrđa i požrtvornosti, a ne da se dogodi da prođu pored djece, a da im ne upute ni jedan majčinski pogled i da ne pogledaju jesu li zdrava i uredna.«¹²

Nježna, ali zahtjevna, pronalazi sve načine izražavanja, toplinu i nježnost govora samo da što bolje u svoje sestre usadi svijest odgovornosti za djecu. Pozivala ih je na to, pozorno, kao da prvi put o tome govori i uvijek s novim žarom zanosa i poticanja. Ponekad se čini kao da moli i zaklinje svoje sestre da djeci posvete veću pažnju i brigu nego bilo kome drugom.

⁸ Usp. isto.

⁹ Živković, *nav. dj.*, 364.

¹⁰ Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke i upute*, 13. studenoga 1941.

¹¹ *Pouke i upute*, 13. studenoga 1942.

¹² *Pouke i upute*, 4. veljače 1945.

Zašto se Marija Propetoga toliko uporno zauzima za djecu? Iz njezinih pouka i spisa uočavamo da djecu, poslije Boga i radi njega, najviše voli. To pripada dostojanstvu ljudske osobe za koju je sam Bog postao čovjekom. Isus se posebno za njih zauzimao i ljubio ih, a u djeci Marija Propetoga gleda budućnost čovječanstva. Sestre trebaju zato biti spremne, dati im sve potrebno znanje i odgoj, dobro vladanje, da oni poslije mogu izgraditi svoju obitelj i novi svijet.

»Nemojmo biti zabrinute samo za sebe, nego nam je sveta dužnost, na isti način brinuti se i za svoje sestre; svim marom, brigom i ljubavlju, spašavati ih, sve što god možemo pomoći i učiniti, ne štedeći svojih sila za njihovo dobro, duhovno i tjelesno.«¹³

Odgoj i obrazovanje kao izraz milosrđa

Jednaku važnost pridaje duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa. Marija Propetoga je uvjerenja da je sveto sve što se poduzima za promicanje čovjekova dostojanstva. Ipak smatra da su odgoj i obrazovanje najvažnije djelo za napredak pojedinca i društva. Odgoj i obrazovanje najprimjerenije je djeci i mladima jer je bila svjesna činjenice da su mladi onakvi kakvo je društvo i da je društvo onakvo kakvi su mladi. Imajući u vidu potrebe svoga vremena i ulogu majke u obitelji, zauzima se za odgoj djevojaka.

»Da, kćeri moje, treba da odgojimo djevojčice koje će jednoga dana biti majke, da ih naučimo živjeti pravim životom prema svetom evanđelju i Božjim zapovijedima, jer kako ih budemo odgojile, tako će one jednoga dana odgajati duše i svoju obitelj, a ukoliko

pak ne bismo kao sestre Kćeri Milosrđa izvršile ovu svoju veliku dužnost, snosit ćemo svu odgovornost za njih i za njihove buduće obitelji.«¹⁴

Potiče sestre na veliku ljubav prema djeci, mladima i bolesnima, znajući da bez ljubavi nema odgoja. Uvjerenja je da ako im bude uskraćena ljubav u dječjoj dobi, teško će se od njih očekivati da ljube. Ljubav se uči! Stoga se skrbi za to da dječje sirotište ili sklonište uvijek bude blizu društvenih pripravnica da se mlade mogu vježbati u djelima milosrđa i u ljubavi prema djeci. Sa svom ozbiljnošću ističe da je to jako ozbiljna zadaća i vrlo odgovorna služba, jer će te djevojčice kada ponarastu i same biti majke i skrbiti se za svoju obitelj, pa ih je stoga potrebno odgojiti da budu jake duhom i tijelom.¹⁵ A na drugom mjestu kaže:

»Poslije novicijata morat ćete, kćeri mile, poći u misije i vršiti svoj poziv, da budete duhovne majke i tješiteljice bijednih i zapuštenih.«¹⁶

Uvijek su joj na pameti oni kojima je potrebna pomoć i sve usmjerava prema trajnom vršenju djela milosrđa.

»Ljubite siromašne, budite majke siromašima, prave kćeri Milosrđa, prave kćeri sv. Franje. Poslušajte, kćeri moje, glas svoje siromašne majke: ljubimo Isusa Krista, našega Gospodina, zaručnika naših duša, svim svojim srcem i svim svojim silama, zauzimajući se za siromašne duhom, pravom ljubavi prema Bogu i bližnjemu.«¹⁷

Koliko god je ljubav važna za odgoj, ipak ni-

¹³ Pouke i upute, 11. rujna 1958.

¹⁴ Pouke i upute, 13. lipnja 1943.

¹⁵ Usp. Pouke i upute, 4. veljače 1945.

¹⁶ Pouke i upute, 13. veljače 1944.

¹⁷ Pouke i upute, 27. ožujka 1944.

je dostatna. Zbog toga se Marija Propetoga zauzima za stručno osposobljavanje svojih sestara, da bi mogle odgovoriti odgojnim potrebama i dosegnuti odgojne ciljeve. Iako su vrijeme i uvjeti teški, nevolje u društvu i Crkvi velike, siromaštvo i bijeda očiti, Marija Propetoga pronalazi rješenja za školovanje svojih sestara. Odvaja sestre iz redovitih samostanskih dužnosti i šalje ih na potrebno školovanje i osposobljavanje. Stručno se osposobiti za milosrdna i odgojna djela Družbe, stroga je obveza svake njezine duhovne kćeri. Ako se svjetovne osobe, liječnici, odvjetnici, učitelji i drugi savjesno pripremaju za svoje zvanje, redovnica bi morala biti još savjesnija u svome osposobljavanju za povjerene joj službe. Njezin je cilj uzvišeniji, jer je posrijedi služenje Bogu, a ne samo čovjeku. Na stručnu kvalifikaciju potiče sestre riječima:

»Neka se ne nađe nijedna među vama koja se ne razumije u ove tako potrebne i praktične stvari za dobro odgojenu i spremnu ženu. Zato cijenite knjigu, potražite pomnjivo ono što je nužno potrebno za vašu naobrazbu i pripremite se u tome.«¹⁸

Nemoguće je dobro obavljati bilo kakav posao bez stručne naobrazbe. Brojni zahtjevi rada, teški uvjeti smještaja sestara, velika udaljenost Blata od kulturno-obrazovnih središta i puno drugoga Mariji Propetoga ipak nisu bile nepremostiva zapreka. Obraća se izravno zagrebačkom umirovljenom nadbiskupu dr. Antunu Baueru za pomoć. Dobrohotni otac nadbiskup otvara im vrata svoje palače u Vlaškoj ulici u Zagrebu. Zbog nepovoljnih uvjeta, nakon kraćega boravka tamo, nudi im prostran stan u Martićevoj ulici u središtu Zagreba. Uz blagoslov brižnoga nadbiskupa, Majka Marija Propetoga tu otvara Zavod za djevojke koje su kori-

stile blagodati prostora i blizinu škola. Naspram svih tadašnjih društvenih i crkvenih poteškoća, sestre su se iz Zagreba vraćale osposobljene za dužnosti koje su preuzimale u samostanu. Majka Marija Propetoga je željela svaku sestru prikladno pripremiti za odgovarajuću dužnost.

Nažalost, blagodatne uvjete sestre nisu mogle dugo koristiti, jer su im državne vlasti oduzele stan, a one nalaze utočište u sestara milosrdnica u Frankopanskoj ulici. Neustrašiva i uporna, Majka je Marija Propetoga hrabrila svoje sestre govoreći im da nevolje i kušnje ne traju vječno. Ona koja je znala učiti iz povijesti i iz iskustva drugih, razumjela je da se povoljna i manje povoljna razdoblja neprestano izmjenjuju, a mudrost i znanje uvijek ostaju. Stoga je govorila sestrama:

»Bez znanja i pripravnosti ne može se ništa, ni u zavodima za odgajanje i poučavanje djece u vjeronauku ni u bolnicama za njegu bolesnika ni u poučavanju vjere.«¹⁹

U tom smislu se i djela milosrđa bolje ostvaruju kad se ima znanje o onome što se želi poučiti i postiže se bolji način na koji se može pomoći. Dalekovidna i razborita, sestre je slala i na učenje stranih jezika:

¹⁸ Pouke i upute, 6. prosinca 1941.

¹⁹ Isto.

»Bez poznavanja kojih stranih jezika ne može se usavršavati u znanju, a one koje idu za djela Družbe u misije, moraju biti izučene i sposobne.«²⁰

Ni sebe ni druge nije zavaravala iluzijama da je dovoljno biti samo pobožan i povučen u samostan već je mnogo potrebnije kršćanski djelovati. Želimo li pomoći čovječanstvo, moramo ga pratiti – slušati, gledati i otkrivati znakove vremena. Biti u svijetu i za svijet, ali ne od svijeta (usp. Iv 17, 14-15).

»Bog vas nije stvorio da živite osamljene u nekoj špilji. Iako ste se odrekle svijeta, morate raditi za slavu Božju i za spasenje svijeta i podignuti ga iz njegove zapuštenosti, pomoći mu u njegovim nevoljama. Brinuti se za zapuštenu djecu, bolesnike, slijepce, starce i dati se potpuno na djela milosrđa kad se već zovete Kćeri Milosrđa. Treba da upoznate potrebe onih koji su vam povjereni, kao i to radi čega najviše trpe, da im možete pomoći i ozdraviti ih. Ali prije svega znanja potrebno je da imate duh 'jake žene', da uzmognete živjeti za drugoga i ostvariti svoj plan, ideal svoga redovničkog života.«²¹

Majka Marija Propetoga je dobro znala da se redovnice odriču svijeta ne da bi pobjegle od njega, nego da, uživljavajući se u njegove nevolje, rade za slavu Božju, pomažući svijetu u njegovim nevoljama. Zadaća je svakog čovjeka, napose redovnice, da se zauzima svojim moćima i darovima i da ih neprestano usavršava. Isus sve svoje vjernike obvezuje na to da umnažaju svoje talente, svoje darovitosti na korist svijetu. Samo tako mogu i redovnice »odgovoriti svome pozivu kao učiteljice vjere i tješi-

teljice ljudi«,²² jer obdarene i ispunjene ljubavlju zadobivaju ljudsku i kršćansku cjelovitost. Tako i uz teške uvjete i male mogućnosti koje redovnicama stoje na raspolaganju mogu ostvariti svoje poslanje kojemu su povod Božja ljubav i milosrđe.

Krepost milosrđa

Krepost koja je posebno obilježavala osobu Marije Propetoga jest milosrđe. Milosrđe je ljubav koja se naslanja na ljudsku bijedu. Ako se odnosi na tjelesnu bijedu, na nju je odgovor dobročinstvo i milostinja, a ako je bijeda duhovna, odgovor je praštanje. Milosrđe se ne iskazuje formalno, nego se sagiba nad bijedom drugoga da mu pomogne. Mariji Propetoga posve je jasno:

»Sva se svetost sastoji u ljubavi prema Bogu u bližnjemu. Nema svetosti ni posvećenja bez ljubavi. Kolika je naša ljubav, naše milosrđe – toliko je naša svetost. Po našoj ljubavi i milosrđu Krist će nas suditi, kao što je rekao o Mariji Magdaleni: 'Oprošteni su joj grijesi mnogi, jer ljubljala je mnogo' (Lk 7, 47).«²³

Pojam milosrđa u današnje vrijeme nije na cijeni. Sažaljenje i samilost su pomalo strane shvaćanju suvremenog čovjeka, pa tako ni pojam milosrđa nema mjesta u kapitalističkom društvu u kojemu socijalne ustanove trebaju rješavati probleme pojedinaca koji su ispali iz neoliberalnoga ustroja društvenih odnosa.

Milosrđe je Kristova oznaka. Obilježava svakog Kristova vjernika. Kršćanin ne ispunjava Božju volju ako nije spreman potrebnome

²⁰ Isto.

²¹ Pouke i upute, 26. srpnja 1950.

²² Pouke i upute, 22. veljače 1942.

²³ Pouke i upute, 13. srpnja 1941.

iskazati milosrđe. Bog se smilovao svome narodu. I uvijek je potrebno njegovo smilovanje. Ljudsko milosrđe je isijavanje Božjeg milosrđa. Majka Marija Propetoga otkrivala je Božje milosrđe u svojem životu. Milosrđe nebeskog Oca prema njoj izazivalo ju je na to da sama postane milosrđe za druge. Ugledavši se u Krista koji je postao milosrđe za sve siromašne i potrebite svakog milosrđa, i sama odabire put milosrdne ljubavi prema čovječanstvu. Teško je pronaći neku njezinu pouku ili nagovor u kojima, izravno ili neizravno, ne poziva svoje sestre da postanu svjedokinje milosrđa i izgrade se u toj kreposti.

»Budite milosrdne. Milosrđe, to neka bude vaše obilježje. Milosrđe činite kamo god se okrenete.«²⁴

Njezino milosrđe nije poznavalo granica. O svima se brinula podjednako, pronalazila je put do svakog srca. Nepoznavanje jezika, stručna nespremnost nije mogla biti zapreka milosrdnom srcu da otkriva potrebe nevoljnika i da mu priskače u pomoć. Posve praktična i vrlo jasnih vidika ona i svojim današnjim duhovnim kće-

rima otvara oči da vide kome mogu i kako pomoći. Njoj je to sasvim jasno, jer je duboko uvjerena u istinitost onoga što kaže:

»Tko ljubi Boga taj obuhvaća cijeli svijet, taj se žrtvuje za sve bez razlike.«²⁵

A najviše što se u tome traži, jesu volja i ljubav.

»Ako osoba hoće, i ima ljubavi, može mnogo učiniti, jer tko ljubi nalazi vremena i mogućnosti.«²⁶

Ljubav je ključ za rješavanje svih poteškoća. Milosrđe prema drugome znači i ljubav prema njemu. Konkretna djela milosrđa bila su u životu Marije Propetoga uistinu velika i brojna. Suvremenom čovjeku ona su poticaj da se ogleda oko sebe i u ljudima koji ga okružuju potraži potrebne. Sirota djeca, uciviljene majke i udovice, ranjenici i izgladnjeli, prognanici i izbjeglice, alkoholičari i drogirani, starci i usamljeni – svi oni čekaju na djelotvornu ljubav i milosrđe. Nije dostatno gajiti lijepe osjećaje za drugoga. Mnogo je važnije reagirati na njihova traženja. Kad smo svoje osjećanje za drugoga potvrdili djelom postajemo svjedoci milosrdne Kristove ljubavi.

Kao što papa Franjo tvrdi da je »milosrđe samo temelj na kojem počiva život Crkve«,²⁷ tako i za bl. Mariju Propetoga možemo ustvrditi da je bila posvema svjesna da je milosrđe temeljna odrednica vjerničkoga i redovničkoga života jer je milosrđe prožeto ljubavlju. Godina milosrđa, za sve nas koji se zovemo Kristovim imenom, a posebice za duhovne kćeri bl. Marije Propetoga, treba biti produbljivanje u karizmi, poslanju Očeva milosrđa.

²⁵ Isto.

²⁶ Pouke i upute, 22. veljače 1942.

²⁷ Papa Franjo, nav. dj., br. 10.

²⁴ Pouke i upute, 7. srpnja 1938.

***Pouka Majke Marije Propetoga,
29. studenoga 1958.***

Drage sestre, vrijeme svetog došašća najmilije je vrijeme i najspasonosnije. Svršila je sveta crkvena godina, a s došašćem počinje nova liturgijska godina. Nije došašće samo zato da mislimo na tajanstveni dolazak malog Djetića Isusa i na to se pripravljamo, nego da dobro razmislimo i da se ozbiljnom pokorom i milosrdnim djelima pripravimo na zadnji Isusov dolazak na sudnjem danu. Ozbiljno mislimo na veličinu i množinu naših grijeha i na njihove posljedice. Neka nas svatko pusti na miru u sabranosti, jer je sada vrijeme razmatranja i pokore. Sad se skrušimo, a kad dođe Božić onda ćemo se radovati i veseliti Isusovu otajstvenom dolasku.

Duboko se pokajmo i skrušimo, drage sestre, misleći na to da se jednom moramo pojaviti na sudu Božjem. Sjetimo se da se sv. Franjo Saleški, misleći na to, tako kajao i drhtao da su se od toga tresli zidovi njegove sobice. Ovo je vrijeme dubokoga sabranja, a to lijepo opisuje sv. Toma Kempenac u knjizi *Nasljeduj Krista*: »Pustite me da plačem u svojoj boli.« Da, drage moje sestre, vrijeme je da plačemo prije no što idemo pod zemlju. Sad se pripraviti, da se poslije ne moradnemo kajati kad više ne bude vremena za to, kad više

O vremenu svetoga došašća

ne bude koristi od kajanja. Sve je prolazno. Ostavite sve i mislite na dušu. Pripravite svoju dušu za čas kad se imadnete pojaviti na sudu Božjem. U ovo sveto vrijeme došašća neka svaka učini osobne duhovne vježbe razmatranja, dubokoga skrušenja i kajanja.

Isus nas je ovdje pozvao u ovu družbu i učinio da drage volje ostavimo svoju kuću i roditelj. Sve je to on učinio, a mi samo u ljubavi slijedimo njegov glas, pa kao što nam je za to dao potrebite snage, tako će nam dati da možemo dalje proslijediti naprijed započetim putem, tj. da ne bi nazadovale. Pazimo da se ne ohladimo u njegovoj službi, da ne bude prisiljen reći nam, kako stoji u *Otkrivenju*: »Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio« (Otk 2, 4).

Oduševimo se i obnovimo naš život u ovo sveto vrijeme. Kao što se ugrijana hrana ohladi ako je ne držimo uz vatru, tako i sve drugo, a osobito naš duhovni život. Ako ga ne potkrepljujemo molitvom, razmatranjem, dobrim djelima, sabranošću i neprestanom Božjom prisutnošću, sigurno opada, ohlađuje se i, malo pomalo, umre. Tijekom ovog svetog vremena čitat ćemo svaki dan jednu malu molitvicu iz knjižice o Malom Isusu, koja je korisna i ugodna za svaku dušu.

***Pouka Majke Marije Propetoga,
11. prosinca 1960.***

Ovaj današnji dan je veoma utješan za naš život, jer nam apostol Pavao govori u *Poslanici Filipljanima*: »Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!« (Fil 4, 4).

Mi se imamo zašto radovati jer živimo s Kristom i služimo mu. Tko se ne raduje, taj nije s Kristom, taj mu ne služi radosno. Radosno služiti Gospodinu! To nam je naređeno na dan krštenja, jer Gospodin ne trpi žalosna darivatelja i hoće da ga služimo s radošću. »Da u tvojoj Crkvi radosni tebi služimo...!« Zašto se ne bismo radovali, kad je Gospodin blizu nas? Kršćanin se raduje u Bogu, spasenju svojemu. Majka Božja je u svome *Veliča* rekla: »Obradova se duh moj u Bogu, spasu mojemu!« Po svetom smo krštenju postali djeca Božja, pa zašto se onda ne bismo radovali na pomisao da imamo Boga za Oca? Po svetom krštenju Bog nam je postao brižnim i ljubljenim ocem, koji nas mudro vodi i nama upravlja. U njemu imamo svetu vjeru i pouzdanu istinu o vječnosti, u njemu imamo svete sakramente, u njemu živimo po vjeri na Očevim grudima. U vjeri i po živoj vjeri njega posjedujemo i hvalu mu dajemo našim djelima.

Budući da smo sinovi i kćeri Božje, zašto se ne bismo radovali? Radujte se uvijek u poteškoćama i u stisci, jer oni koji Boga ljube sve ide na dobro (usp. Rim 8, 28). U nevoljama ovoga života treba da se radujemo, jer po njima ćemo zadobiti vječni život. Onima koji Boga ljube, sve se okreće na dobro! Sve nevolje i sve teškoće ovoga života, jesu blagodati za vječni život. Zato naš život treba da bude neprestano radovanje, pa i u nevoljama i trpljenjima ze-

Radujmo se u Gospodinu!

maljskoga života. Znati da u sebi imamo Kristovu snagu, osjećati se djecom Božjom, a provoditi žalostan život – bilo bi proturječje i nepravda prema našem Gospodinu koji nam je sve dao i od kojega sve posjedujemo. Nadstojnica u samostanu ili majka u obitelji, ona koja hoće učiniti sve svojim sestrama ili svojoj djeci, a oni su žalosni... Svakako da bi takvo ponašanje bilo nepravedno prema njoj, prema nadstojnici ili majci. Potrebno je da s radošću pristupamo nadstojnici odnosno majci. Tako isto i Gospodinu – inače mu nanosimo nepravdu.

Nadstojnica u kući treba da liječi sve bolesti, jer žalost je najgora bolest koja može postojati. Sv. Franjo je jednom svom bratu koji je bio žalostan rekao: »Muho jedna, idi i isповjedi se!« Nije trpio žalosna brata, jer je htio da se svatko raduje u Gospodinu. Jedino zbog grijeha imamo razloga žalostiti se. Vidjet ću, draga djeco, hoćete li vi nositi radost gdje god dođete, u hladna ljudska srca, gdje god vas poslušnost pošalje. Ne uznemirujte se nizašto, jer je blizu Gospodin koji će sve izvesti na dobro. Trebate tješite jedna drugu riječima Svetoga pisma i svetim psalmima. Geslo našega pokojnog kardinala Stepinca bilo je: »U tebe sam se Gospodine uzdao i neću se smesti uvijek!« Tako i vi, mile moje, budite anđeli tješitelji u svijetu, kamo dođete. S pouzdanjem u Gospodina sve će izići na dobro. Veselimo se u Gospodinu, draga djeco, jer je blizu Gospodinov dolazak. Pripravite mu ugodan stan odricanjem, uzdisajima, ljubavlju za sveti dan Božića, da Isus živi s nama i u nama. Hvaljen Isus!

s. M. Marija Oreb,
juniora Družbe Kćeri Milosrđa

Tiho i dostojanstveno, a opet svečano, na svetkovinu Krista Kralja u kapelici na Prižbi blagoslovljen je reljef bl. Marije Propetoga u niši na istočnom zidu kapelice. Reljef je u drvetu, a izradio ga je talijanski kipar Ferdinand Stuflesser. Prikazao je bl. Mariju Propetoga u zanosu pisanja prvih redovničkih pravila za Družbu Kćeri Milosrđa. Ispred nje je križ koji joj je uvijek i u svemu bio snaga i nadahnuće. Iznad nje je bijela golubica, simbol Duha Svetoga od kojega je bl. Marija Propetoga, kako sama svjedoči, za vrijeme pisanja redovničkih pravila tražila i dobivala nadahnuća. U jednom dijelu reljefa umjetnik je smjestio barku u kojoj morem plove prve sestre s kojima je bl. Marija Propetoga dijelila radost redovničkoga života.

Okupljene sestre Kćeri Milosrđa i vjernici dali su hvalu Bogu večernjom molitvom časova, a potom je blatski župnik i korčulanski dekan don Željko Kovačević blagoslovio reljef. Istaknuo je važnost pronicanja u dubinu srca gdje će svaki vjernik uvijek otkriti kolikom ga ljubavlju Bog voli kao svoje ljubljeno dijete.

Provincijalna predstojnica s. M. Neli-ja Pavlović zahvalila se župniku, Prižbarima i Blaćanima, kao i svojim susestrama na obilježavanju 95. obljetnice pisanja prvih pravila za život Kćeri Milosrđa. Opisala je to vrijeme kad je mlada djevojka Marija Petković preko dubrovačkoga biskupa dr. Josipa Marčelića tražila potvrdu volje Božje za svoj život. Iako se za osnutak nove redovničke družbe smatrala ne-

Blaženičin reljef u kapelici na Prižbi

Uz 95. obljetnicu pisanja prvih pravila za život Kćeri Milosrđa (1920.-2015.)

moćnom i nesposobnom za tako veliku odgovornost, vjerovala je biskupu koji je bio čovjek molitve i koji ju je ohrabrio: »Kćeri moja, uzdaj se u Boga! On je stvar uputio pa će je i dalje voditi.«

Kao poslušna kći odazvala se biskpovoj želji i njegovu nalogu da uz pomoć Maloga franjevačkoga pravila, koje joj je priskrbio i poslao, napiše pravila za život nove redovničke družbu. Sa svojom pratilicom Marijom Telenta došla je 2. kolovoza 1920. na poluotočić Prižbu da tu u sabranosti, samoći i molitvi, u Isusovu društvu, uz njegovu pomoć i nadahnuće piše prve ustanove za družbu. Sjedeći u šumici, uz more, pod vedrim nebom pisala je ono što je doživljavala da joj u pameti diktira neki tajanstveni glas. Uvjerena je da joj je to Gospodin diktirao jer je znao da ona ne može sama sastaviti ustanove po crkvenom pravu koje niti je poznavala niti je imala uza se. Te je prve družbine ustanove biskup Marčelić pregledao, pa su u više navrata i

dopunjavane, a potvrđene su 15. lipnja 1923. Po njima su svoj život uskladile prve sestre Kćeri Milosrđa: Marija Telenta, Magdalena Šeparović i Palma Bačić iz Blata, Anka Sladović iz Korčule i Jozica Franulović iz Vela Luke.

U svom je govoru s. Nelija iznova zahvalila svima koji su omogućili da se prije dvije godine, o 90. obljetnici potvrde pravila, kamenim križem koji je izradio Blaćanin Neno Bosnić Zorica obilježi mjesto u šumici gdje je blaženica sjedila dok ih je pisala. Istaknula je da su sestre i nadalje osjećale potrebu da se i u slici uprizoriti taj događaj, a na to ih je nukao i dugogodišnji gost na Prižbi mons. Slobodan Štambuk. Talijanski se umjetnik u više navrata nudio da izradi blaženičin lik. Sve se to slučilo u sretan trenutak kad je papa Franjo najavio otvaranje izvanredne Godine milosrđa. Prižba upravo u taj čas dobiva reljef one koja je svoj život darovala Bogu i proživjela ga u duhovnim i materijalnim djelima milosrđa prema čovjeku u potrebi.

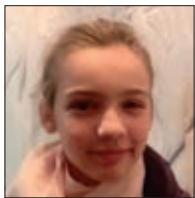
Zajedništvo započeto u kapelici uz blaženičin reljef nastavilo se i u dvorani sestarske kuće za odmor. Djeca su dirljivim igrokazom uprizorili ljepotu milosrdnog srca Majke Marije Propetoga i njezinu stazu milosrdne ljubavi prema svakom čovjeku u potrebi. Postulantice

Družbe Kćeri Milosrđa otpjevale su pjesmu na *ki kongo* jeziku. Novakinje su pripremile recitaciju, a evanđeoskim ulomakom o Jerihonskom slijepcu dočarale su Očevo milosrđe u životu bl. Marije Propetoga. Bila je to svojevrsna poruka svima, a posebice blaženičinim duhovnim kćerima da i nadalje šire Kristovu ljubav i milosrđe. Pjesmom Majci utemeljiteljici, koju su napisale i uglazbile sestre novakinje, završio je susret na Prižbi.

Hvala ti, dobri Oče, što si nam dao bl. Mariju Propetoga. Ona nas i danas zove, moli i preklinje: »U ljubavi budite velike! Milosrdne budite, jer ste kćeri Milosrđa – milosrdnog Boga, onoga koji nijedno stvorenje koje mu se iskreno i s vjerom obrati neće napustiti, nego će mu pružiti ruku.« Neka nas njezin vjernički primjer nadahnjuje i hrabri na našem putu traženja volje Božje u našem životu.

Marina Bačić,
5. razred, OŠ Blato

Svako je odricanje latica mirišljave ruže za Isusa

Igrokaz »Ruže bl. Marije Propetoga«

Mi, djeca iz dječje dobrovoljne radionice Biseri Očeva milosrđa iz Blata na otoku Korčuli, pripremili smo sa s. M. Julijanom Beretić misijski igrokaz »Ruže bl. Marije Propetoga« koji smo izveli u našoj župnoj crkvi Svih svetih i u staračkome domu »Marija Petković«. Treći smo ga put izveli u sestraskoj kući za odmor na Prižbi. Bila je to osobita prigoda jer je na svetkovinu Krista Kralja, kad Hrvatska provincija Družbe Kćeri Milosrđa slavi svoj dan, blagoslovljen reljef u sestraskoj kapelici u dvorištu. Reljef prikazuje bl. Mariju Propetoga u času kad u ljeto 1920. na Prižbi piše pravila svoje buduće redovničke zajednice. Taj je događaj već postao vidljiv obilježavanjem mjesta u obližnjoj šumi, gdje je blaženica sjedeći na kamenu uz more pisala pravilo, a tamo sad stoji križ u bijelom mramoru i otvorena knjiga. Sad je i kapelica sestraskе kuće na svo- me istočnome zidu dobila reljef koji uprizoruje blaženicu u tom za nju i njezinu družbu tako važnom času.

Obred blagoslova vodio je naš župnik Željko Kovačević, a igrokaz je u dvorani sestraskе kuće svima nazočnima osvijestio ljepotu karizme milosrđa koju je živjela bl. Marija Propetoga i koja nastavlja živjeti diljem svijeta po njezinim duhovnim kćerima, misionarkama milosrdne Božje ljubavi. Oslikalo se to i u ovogodišnjim kandidaticama Družbe Kćeri Milosrđa od kojih tri dolaze iz Afrike: Hoglat Ondjem, Blandina Pindu i Darina Nsanga. S njima i četvrtom kandidaticom Julijanom Vujica uvježbali smo kongošku pjesmu *Inki*, prenoseći tako misijski duh i sestara Kćeri Milosrđa i svih misionara na Božjoj njivi naviještanja Radosne vijesti – Evanđelja.

Zahvalni smo Bogu što je sve bilo dobro i što smo na kraju svi zadovoljni onime što smo jedni drugima darovali ovim zalaganjem u igrokazu. Brzo smo ga i lako uvježbali jer smo doista sve činili Isusu za ljubav, upravo onako kako nas uči naša blaženica.

U ovome je igrokazu dana uistinu velika pouka koju smo doživjeli i mi koji ga izvodimo

mo, kao i oni koji ga gledaju. Blaženica nas sve, bez ikakve iznimke, poziva na svoju malu cestu ljubavi, na cestu svetosti. Poziva nas da poštuju svoje bližnje, da ih istinski volimo i da im činimo milosrdna djela. Poziva nas i na to da uvidimo i potrebe onih drugih, onih izvan našega obiteljskoga i prijateljskoga kruga, našega neposrednog susjedstva. Može to biti neki dječak ili djevojčica u izbjeglištvu kojima treba naša pomoć... Svako je naše dobro djelo poput laticice u ruži darovanoj Isusu. Kad se naslaže puno ružinih latica, zamiriše cijela košarica buketom prekrasnih ruža. Svaka dobra nakana, svaka molitva, svako odricanje – sve to postaje latica mirišljave ruže za Isusa. Sve te lijepe i mirisne ruže možemo u duhu namijeniti za misijonare i djecu u misijskim zemljama za koju se oni brinu tako velikodušno i dosjetljivo. Kad tako činimo, to je kao da smo i sami tamo uz njih, kao da im izravno pomažemo u neposred-

nom susretu, pa čak i više od toga, jer to je duhovna snaga ljubavi.

Svako naše djelo trebamo činiti iz ljubavi za Isusa, a bl. Marija Propetoga će nam jamačno s neba uvijek slati najljepše ruže – prigode i mogućnosti da činimo dobro, uvijek i svima. To zaista ne smijemo propustiti.

don Boris Dabo,
misionar u Zambiji

Naša blaženica u misijama u Zambiji

Prošlogodišnji sam odmor u domovini planirao tako da mogнем sudjelovati u 26. ljetnom susretu misionara u Sarajevu gdje se bilo okupilo više od dvadeset misionara i misionarki s raznih strana svijeta, a sveukupno nas je s drugim zainteresiranim sudionicama bilo pedesetak. S nama je bio kardinal Vinko Puljić koji je 9. srpnja 2014., na dan crkvenoga spomena bl. Marije Propetoga predvodio misu. Kardinal je blaženicu u propovijedi i molitvi spominjao osobito zato što je ona u Bosni i Hercegovini izabrana za zaštitnicu misija. To je bio razlog više da pažljivo pregledam darovane nam brošure o njoj.

Tako je započelo moje druženje s njom. Uočio sam da je bila misionarka i odmah sam našao poveznicu s njom i njezinom karizmom. Čitajući njezinu autobiografiju »Sve za Isusa« sve sam više upoznao dušu koja je bila od Boga pozvana i imala posebnu karizmu koja može biti uzor svim misionarima u služenju siromašnoj braći i sestrama. Tada mi je došla mi-

sao da bi bilo dobro kad bi barem njezine moći mogle biti ugrađene u oltar nove crkve sv. Pavla na misijskoj postaji Nawinda u Zambiji koju smo gradili. U to se doba taman bio završavao crkveni oltar, pa se misao nametnula sama od sebe. Dolazak bl. Marije Propetoga u našu misiju činio mi se kao pravo Božje nadahnuće. Ima puno razloga da ova blaženica, misio-

narka, Hrvatica, dođe na misiju i bude stalna Bogom dana prisutnost i nadahnuće. Kardinal Puljić je odobrio moju ideju i uputio me na upravo Družbe Kćeri Milosrđa. Više nije bilo dvojbe. Uz pomoć prijatelja došao sam do Blata u kojem je blaženičino svetište i Kuća matice njezine družbe. Mjesna predstojnica s. Janja i provincijalna predstojnica s. Nelija uručile su mi blaženičine moći izrađene za takve prigode.

Tako je blaženica krenula u misijski pohod u Afriku. Započelo je druženje i dragocjeno prijateljstvo i suradnja naše misije Nawinda u biskupiji Livingstone u državi Zambija i bl. Marije Propetoga, a po njoj i njezinih sestara koje nastavljaju njezinu karizmu po svijetu. Rado se spominjem misli sv. Ćirila Jeruzalemskog koji govori o važnosti moći svetaca: »Iako duša nije više prisutna, snaga ostaje u tijelu svetaca zbog pravedne duše koja je dugo stanovala u tom tijelu i koristila ga u Božjoj službi.« Tako su od lipnja ove godine blaženičine moći trajno prisutna Božja snaga u oltaru naše crkve na kojem se služi euharistija u središtu misije Nawinda.

Prigoda je to da spomenem i jedan događaj koji se zbio i prije postavljanja blaženičinih relikvija u oltar.

U prosincu 2014. došla mi je pobožna starica gospođa, žena crkvenoga vijećnika Ignacija Ndala, članica udruge žena u našoj crkvi i zamolila me da molim za nju da se oslobodi demona zbog kojega je boli cijelo tijelo, a osobito noge. Pitao sam je kako zna da je demon, a ne

neka bolest, ali je ona rekla da zna. Otišli smo pred svetohraništem gdje sam molio nad njom molitve za izlječenje, uključujući i molitve bl. Mariji Propetoga. Preporučio sam joj da učini devetnicu bl. Mariji Propetoga da joj izmoli ozdravljenje.

Kad sam u siječnju ove godine ponovno bio u crkvi u Nawindu, susreo sam gospođu Ndala na putu kako žuri prema svećenikovo kući noseći na glavi punu košaru povrća. Sve sretna rekla mi je: »Oče, ozdravila sam. Devetoga dana devetnice osjetila sam da se nešto događa u mom tijelu i onda se pokazala izraslina koja mi je zadavala tegobe, a sad je izliječena. Od tada se osjećam jako dobro.«

Zahvaljujem još jednom sestrama Družbe Kćeri Milosrđa koje vjerno nastavljaju karizmu bl. Marije Propetoga i što su nam dale njezine relikvije. Molim Boga da Kćeri Milosrđa uspješno nastave svoje djelo ljubavi i milosrđa i na afričkom kontinentu.

Uprisutnila nam je neizmjereno Božje milosrđe

*Relikvije bl. Marije Propetoga u župi sv. Luke
u Novskoj, 9. lipnja 2015.*

Kao i svakoga devetog u mjesecu vjernici iz Novske okupili su se i u lipnju na svetu misu spomena bl. Marije Propetoga, ali ne kao dotad u samostanskoj kapelici Družbe Kćeri Milosrđa, nego u svojoj župnoj crkvi sv. Luke evanđelista. Na molbu župnika Milana Vidakovića provincijalna predstojnica Hrvatske provincije Krista Kralja s. M. Nelija Pavlović donijela je relikvije bl. Marije Propetoga u trajni posjed župe.

Župnik je predslavio svečano euharistijsko slavlje u zajedništvu sa subračom iz susjedne župe bl. Alojzija Stepinca, župnikom Pavlom Mokrim i njegovim kapelanom Žarkom Turukom, sa sestrama Kćerima Milosrđa, njihovim suradnicima iz skupina Biseri Očeva milosrđa

i Poslanika Milosrđa te vjernih župljana. Svi su radosno i zahvalno sudjelovali u slavlju koje je započelo ulaznom procesijom s djecom u narodnim nošnjama i djevojčicama u bjelini, s ružama u rukama koje su položile na oltar uz blaženičine relikvije. Nakon svečanoga otkrivanja i blagoslova slike bl. Marije Propetoga, Biseri Očeva milosrđa otpjevali su blaženici posvećenu pjesmu »Marija dijete«.

Ova tako obična žena, posve oslonjena na Božju providnost, opet nam je uprisutnila neizmjereno Božje milosrđe i potaknula nas da mu se, poput nje, posve predamo – danas, ovdje, u svome gradu, svatko na svom životnom putu. Zahvalni smo Gospodinu za nju i dan radosti, vjere i nade koji nam je ovim događajem daro-

vao. Blaženičina prisutnost po njezinim relikvijama i slika na zidu koja nas na to podsjeća, bit će nam trajni poticaj da joj se utječemo u zagovor i da je nasljedujemo u njezinoj vjernosti i predanosti Kristu.

Hvala ti, Majko, Marijo Propetoga, što si s nama i što nas pratiš. Zagovaraj nas u nebeskoj domovini.

*s. M. Kristina Injić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa*

Otkad smo dobili relikvije bl. Marije Propetoga nekako imam dojam kao da je crkva dobila svoju puninu koja joj je nedostajala. Uz sestre Kćeri Milosrđa sad imamo i relikvije njihove Majke utemeljiteljice i njezinu sliku koja nas podsjeća na njezin put posvemašnjega predanja Kristu. Sad se i mi, kad dođemo u crkvu, lakše podsjetimo na sve ono što nam sestre govore o blaženici i njezinu životu, posebice kako se skrivala za djecu i siromašne.

*Marija Bubljić,
4. razred OŠ Novska*

Kad sam čula da će naša župa dobiti relikvije bl. Marije Propetoga i da će moja cijela obitelj sudjelovati u slavlju u narodnoj nošnji, odlučila sam pročitati knjige koje imam o njoj. Iz jedne sam knjige saznala da je bl. Marija Propetoga bila žena velika srca. Nije držala do časti i pohvala, a najmanju bi siroticu primila k sebi i cijenila je više od sebe. Svoje je sestre brižno poučavala i ohrabrivala ih na putu vjere i posvećenja. Posebice su mi se usjekle njezine riječi: »Htjela sam da se moje male sestre ispune tvojom ljubavlju, da je raznesu po svijetu, da neuke pouče, slabe okrijepe, klonule pridignu, hladne raspale u svemogućoj Božjoj ljubavi.«

Svečano misno slavlje mi je bilo osobito lijepo i rado ću ga se sjećati. Nadam se da će mlade djevojke, ne samo iz Novske i Hrvatske, nego iz cijeloga svijeta, osjetiti Božji poziv kao i bl. Marija Propetoga i svoj život posvetiti Kristu u karizmi milosrđa.

*Katarina Maršić,
7. razred OŠ Novska*

***Dobro nam došla,
blažena Majko,
Marijo Propetoga***

U predvečerje
lipanjskoga devetog dana
sve je svečano.

Dugo se ovo, Majko, pripremalo.
S nama si četrdesetpet godina disala,
duh i karizmu nosila,
ali danas, među nas si kročila
i Krista nam posvjedočila.

U svečanoj povorci ponosno te nose,
diče se tobom i radosno prose
milost s neba na župu i grad.
Ruže te bijele okružuju sad,
Biseri milosrdnoga Oca nose ih rad.

Srca im malena prepuna su, Majko,
ljubavi i veselja,
oni su tvoja malena djeca.
Stoga ti kliču:
Marijo, dijete iz maloga Blata
dozovi i nama nebo
i sve nas vodi Kristovom stazom.

Propeta ljubav, nebeska žrtva
lomi se na oltaru tebi na čast,
Bogu na slavu, a sve radi nas.
Radosna pjesma odjekuje,
liju se vruće molitve,
pristupiti k tebi i žarko zamoliti,
vjerujem, Majko, nebo ću dostići.

Posljednji pozdrav
Biseru iz maloga Blata
kliču ti srca naša,
hvala ti, Majko, blaženice naša.

Dobro nam došla, blažena Majko,
kliču ti, sestre, djeca, župa i grad,
dobro nam došla,
zagovaraj nas i moli za nas!

*s. M. Anamarija Vuković,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa*

Lucija Grdur,
4. razred osnovne škole Novska

Misijski mjesec u crkvi sv. Luke u Novskoj

Mi djeca, Biseri Očeva milosrđa, uz pomoć sestara Kćeri Milosrđa bili smo vrijedni i izradili misijske kućice od slame i blata koje su i ove godine tijekom listopada služile za prikupljanje poštanskih maraka i darova za misije.

Ove smo godine misijski mjesec započeli kratkom pričom u kojoj je sudjelovalo nekoliko djevojčica i s. Anamarija. Pričom smo željeli upoznati vjernike s misijama i misijskim zemljama. Djecu je zanimalo: Zašto se prikupljaju poštanske marke? Možemo li i mi biti misionari? Zašto su stazice različitih boja? Sestra im je odgovarala na pitanja, pa je tako kazala da su stazice različitih boja jer se odnose na pet kontinenata i svaka boja simbolizira jedan kontinent, a misionari mogu biti svi – u svojim obiteljima, školi, na radnom mjestu ili da jednostavno mole i pomažu misionare u dalekim zemljama.

Druge nedjelje u listopadu pripremili smo igrokaz »Ruže bl. Marije Propetoga« te tako bili djeca u misijskim zemljama poput Pabla iz Brazila, Mbote iz Ugande, Malohe s jednog otoka Oceanije, Či Ha iz Indije, Ane iz Hrvatske. Na našim susretima Bisera Očeva milosrđa (slobodna aktivnost u našoj crkvi) pjevajući misijske pjesme izrađivali smo razne ukrasne predmete koje smo prodavali. Novac smo stavili u naše kućice. On je za dvoje djece iz Konga kojima plaćamo obrok, školarinu, osiguranje itd. te za Kubu gdje će nabaviti knjižice Svetoga pi-

sma. Naše misijsko djelovanje završili smo prikazom svega onoga što smo radili – sestre, Biseri Očeva milosrđa, Poslanici Milosrđa i svi župljani Novske. Zahvalili smo Bogu za svako otvoreno srce koje je dalo svoj dar za misije i misionare, a našim smo darežljivim župljanima zahvalili malim darom koji smo izradili za njih.

Iz igrokaza su mi se posebno usjekle u srce ove blaženičine riječi pa vam ih rado prenosim, da i vi u njima čujete njezin poziv:

»Pozivam vas sve na svoju malu cestu. Postanite i vi sveti. Korak po korak činite dobra djela za Isusa. Iz ljubavi prema njemu učinite svakome dobro i ja ću vam s neba uvijek slati samo najljepše ruže – mogućnosti da činite dobro. Molim vas, nemojte ih propustiti.«

Mila Šuto,
područna tajnica OFS-a
i MB Zmijavci

Kako je lijepo kao braća i sestre slaviti Gospodina!

*Prvo hodočašće Zmijavčana u Blato,
7. studenoga 2015.*

Župnik župe Zmijavci fra Frano Laco organizirao je za svoje župljane hodočašće u Blato bl. Mariji Propetoga kojoj se utječe u zagoovor u svakoj prilici ili neprilici. Njoj je povjerenio i uspjeh hodočašća, pa ne čudi da je autobus uskoro bio popunjen s 50 hodočasnika – od članova Frame i Franjevačkoga svjetovnog reda do članova pastoralnoga vijeća i župnoga zbora.

Bog nam je podario lijep i sunčan dan. Bilo je to naše pokorničko hodočašće, kako je rekao fra Frano. Nakon jutarnjega *Andeoskoga pozdravljenja*, na koje nas je pozvalo zvono sa naše župne crkve svih Svih svetih, na putu do blaženičina svetišta u Blatu molili smo i šutjeli u sa-

branosti i pokorničkom duhu. Tišinu i mir putovanja nadomjestila je radost i sreća na blatском brdašcu, u zahvalnosti za sunce koje nas je i u studenom ogrijalo svojom toplinom. Radujemo se milosnom susretu sa sestrama Kćerima Milosrđa u milom svetištu.

Srdačnom dobrodošlicom pozdravila nas je s. Emila i povela nas najprije do župne crkve Svih svetih, a potom do blaženičina svetišta i samostana gdje nas je primila mjesna predstojnica s. Janja. U svetištu nam je s. Emila govorila o blaženici, a onda smo uronili u tišinu svetišta, zahvalni za milost dolaska na ovo mjesto. U molitvi hvale i prošnje svatko je Bogu s po-

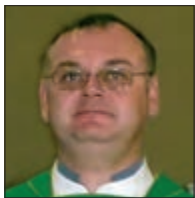
uzdanjem iznosio sve svoje potrebe. Osjetila se velika milost, radost i sreća.

Euharistijsko je slavlje predvodio fra Frano, a liturgijsko pjevanje naš mješoviti zbor pod vodstvom s. Jasne i uz orguljsku pratnju Laure Milas, učenica 4. razreda gimnazije i glazbene škole u Imotskom. Pjesma i molitva ozdravljaju srce i dušu, a propovjednik svjedoči o primljenim velikim darovima po blaženičinu zagovoru u svom svećeničkom radu u Zmijavcima. Ističe njezino milosrdno srce prema siromasima, napuštenima, gladnima, a posebno napuštenoj djeci. Zahvaljuje fra Frano i Duhu Svetomu koji ga je 13. listopada potaknuo da svoje župljane povjeri blaženici. Milosni trenuci zahvatili su sve prisutne.

Poslije misnoga slavlja ručali smo i razgledali svetište. Naš nam župnik još želi darovati duboko iskustvo molitve pa upriličuje molitvu klanjanja pred Presvetom oltarskom sakramentu u svetištu. Klečeći pjevamo *Svet, svet, svet*, ruku sklopljenih, a pogleda uprta u Isusa. Prizor koji se usijeca duboko u srce i dušu. Srca kucaju, molitve se nižu, suze radosnice teku niz lica. Uz nas je i blaženica sa svojim sestrama, Kćerima Milosrđa. Klanjanje završavamo pjesmom *Divnoj dakle tajni ovaj klanjamo se smjerno mi*.

Milosni se susret bliži kraju. Opraštamo se od svetišta i sestara. Blato napuštamo u molitvi i pjesmi. Na pristaništu i trajektu pjevamo – pjesma izvire iz srdaca. U autobusu molimo i razmatramo franjevačku krunicu, a fra Frano sa svakom *Zdravomarijom* nekoga preporučiti i tako svih 7 desetica. Preporučio je sve svoje župljane, domovinu, Crkvu, bolesnike, žalosne, napuštene, siromašne, obitelji s puno djece, supružnike pred rastavom, majke, trudnice, supružnike bez djece, ovisnike, mlade, studente, đake, svećenike, biskupe, kardinale, papu Franju, sve koji su se preporučili u naše molitve... Poslije krunice i pjesme fra Frano nam tumači molitvu *Očenaša*. Svi pozorno slušamo. Na kraju putovanja složno pjevamo i zahvaljujemo Bogu i bl. Mariji Propetoga za sretan povratak svojim obiteljima. Na zvoniku Svih svetih odzvanja večernji *Anđeo Gospodnji*. Molimo pozdravljenje i razilazimo se svojim kućama. Kako je lijepo kao braća i sestre slaviti Gospodina! Blažena Marijo Propetoga, moli Isusa za nas.

*fra Mladen Prolić,
župnik župe Gospe od Karmela,
Runovići*

Na blaženičinim izvorima

***Hodočašće župe Gospe od Karmela iz Runovića,
10. listopada 2015.***

Predvođeni svojim župnikom fra Mladenom Prolićem 63 župljana župe Gospe od Karmela iz Runovića hodočastili su u svetište bl. Marije Propetoga u Blato na Korčuli. U rano subotnje jutro, iako je još bio mrak i padala lagana kišica, puni iščekivanja ušli smo u autobus i kombi. Uz Božju pomoć i zagovor naše blaženice, u molitvi krunice, krenuli smo put Blata, preko Orebića.

Na ulazu u Blato dočekale su nas sestre Kćeri Milosrđa, s. M. Emila Barbarić i s. M. Milijana Heđi. Pred župnom crkvom Svih svetih srdačno nas je pozdravila s. Emila i zaželjela nam dobrodošlicu u kojoj se prisjetila svoga pohoda našoj župi prije nekoliko godina kad je donijela relikvijar bl. Marije Propetoga. Tad je djelovala u župi Plina Stablina pa je s njom bio došao i župni zbor pod vodstvom s. M. Agnete Juka. S

radošću i zahvalnošću se sjeća toga lijepoga susreta kad nam je mogla govoriti o svojoj Majci utemeljiteljici i posvjedočiti nam o njezinu svećkom životu i ljubavi prema Bogu. Dok smo stajali pred crkvom osvijetlila nam je najznačajnije točke blatske povijesti, a posebice onoga što se odnosilo na bl. Mariju Propetoga i Družbu Kćeri Milosrđa. U toj je crkvi, koja se spominje još od davne 1350. godine, Marija Petković krštena, a u kući zapadno od crkve rođena je 10. prosinca 1892. Pohodili smo crkvu, razgledali njezine znamenitosti, posebice pokrajnji oltar s raspelom pred kojim je blaženica često molila, kao i oltar s relikvijama njihove zaštitnice sv. Vincence mučenice.

Svega nekoliko koračaja na istočnu stranu od crkve nalazi se samostan sestara Kćeri Mi-

losrđa i blaženičino svetište u kojem se iza oltara nalazi njezin grob. Tu se hodočasnik najbolje susreće s našom blaženicom, a cijeli ga prostor poziva na sabranost i duhovno približavanje Bogu, u molitvi i srca i uma. Svatko je nesumnjivo s dubokim pouzdanjem prikazao Bogu i blaženičinu zagovoru svoje teškoće i potrebe, ali i zahvale za uslišane molitve.

I tu smo od s. Emile čuli ono što je najvažnije o samostanu, gradnji svetišta i kamenici u koju su pohranjeni njezini zemni ostaci koji su preneseni iz Rima 21. studenog 1998. tijekom postupka za proglašenje blaženom. Majka Marija Propetoga umrla je u Rimu 6. srpnja 1966. i bila pokopana na mjesnom groblju Campo Verano, ali je nakon tri godine bila prenesena u kapelicu Središnje družbine kuće u Rimu.

Naš je susret s blaženičinim svetištem doživio svoj vrhunac u euharistijskome slavlju koje je predslavio naš župnik fra Mladen, a svi su zdušno sudjelovali, radosni da imaju ovakvu prigodu na blaženičinim izvorima slaviti Kristovu žrtvu prinosnicu. Zahvalni Bogu Ocu na svim milostima i našoj blaženici na zagovoru, iz dubine srca, s puno emocija, zapjevali smo njoj posvećenu pjesmu »Biseru iz maloga Blata«.

Svojevrsan odušak od tog dubokog doživljaja misnoga slavlja i susreta s Bogom i njegovom kćeri, bl. Marijom Propetoga, našli smo u razgledavanju muzeja uz svetište u kojem su izloženi predmeti svagdanje uporabe i druge znamenitosti vezane uz blaženicu i njezinu redovničku zajednicu.

Kiša koja nas je ispratila ujutro iz Runovića, pratila nas je jedinim dijelom puta, a onda se poslije mise nastavila i u Blatu. Zbog toga nismo uspjeli pohoditi Prižbu, mjesto nedaleko od Blata, gdje sestre danas imaju kuću za odmor i duhovne vježbe, a blaženica se tamo u ljeto 1920., po nalogu svoga mjesnoga biskupa dr. Josipa Marčelića, bila povukla u tišinu

da napiše pravilo za svoju buduću družbu. Fra Mladen je na poziv s. Milijane pohodio Prižbu gdje je ručao s blatskim župnikom don Željkom Kovačevićem i skupinom suradnika Kćeri Milosrđa iz Zagreba koji su tamo bili na duhovnoj obnovi. Za to vrijeme sestre su ugostile hodočasnike u svome samostanu u Blatu i dale im okrjepu. Kiša nas je uvela u njihov samostan i omogućila nam ugodan boravak i razgovor s njima, za što rijetko imamo prigodu.

Na povratku iz Blata posjetili smo katedralu sv. Marka u gradu Korčuli i razgledali njegovu staru jezgru. Po uzburkanu moru, uz velike valove doplovili smo do Orebića pa smo i njega kratko razgledali. U Stonu nas je župnik don Miljenko Babaić u franjevačkoj crkvi sv. Nikole upoznao s najznačajnijim događajima iz stonske burne povijesti, posebice biskupije koja je ukinuta 1828. godine. Uz njegovu pomoć razgledali smo i crkvu, a posebice je znamenito raspelo Blaža Jurjeva Trogiranina iz 1420. godine koje se nalazi iznad glavnog oltara. Rado smo se zahvalili don Miljenku na ovom susretu, kao i na gostoprimstvu koje je ukazao mladima iz naše župe prigodom prošlogodišnjega susreta Hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku.

Uz Božju pomoć i blaženičin zagovor, u molitvi i pjesmi, vratili smo se u naše Runoviće zahvalni za hodočašće i sve one koji su nam posredovali sva ona dobra koja smo doživjeli na ovom putovanju, a ona su mnoga.

Damir David,
član Poslanika Milosrđa,
Zagreb, Trešnjevka

Manja skupina Poslanika Milosrđa iz župe sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci, sa svojim duhovnikom i župnikom Damirom Ocvirkom, pohodila je u listopada ove godine svetište bl. Marije Propetoga. Željeli smo malo zastati pred Bogom i okrijepiti se molitvom, mirom, tišinom i međusobnim druženjem u blaženičinu rodnom mjestu.

Usput smo pohodili crkvu hrvatskih mučenika na Udbini, a kako je taj dan bio i Dan neovisnosti, svratili smo u Knin i posjetili novootvoreni Muzej Oluje 1995. Na kninskoj tvrđavi i u novoposvećenoj crkvi Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta pomolili smo se za domovinu.

Na samom dolasku u blaženičino svetište dočekala nas je s. Emila i sve vrijeme našega boravka na Korčuli brinula se za nas. Susret sa sestrama Kćerima Milosrđa u njihovu samostanu i Kući matici u Blatu uvijek je srdačan – kao da dolazimo u svoju obitelj, onima kojima pripadamo. Zajedničkom i osobnom molitvom uz blaženičin grob pripravili smo se na slavlje svete mise i potom otišli na Prižbu gdje nas je dočekala s. Paulina. Ljepota toga otočica i mira koji ga obavlja nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Molitvom časoslova zahvalili smo Bogu za tako sadržajan dan i otišli na počinak.

Nakon jutarnje molitve prošetali smo uz more i izmolili kronicu u šumarku na mjestu gdje je naša blaženica pisala prva pravila svoje

Zastati pred Bogom i okrijepiti se molitvom

**Hodočašće »Poslanika Milosrđa« u Blato,
8.-11. listopada 2015.**

družbe. Tu nam je s. Emila govorila o blaženičinoj skrbi za potrebite, punoj evandeoske ljubavi i božanskog milosrđa. Blaženica je takva bila od najranijega djetinjstva, kad je započela pomno osluškivati Božji glas koji ju je pripremao na posvećeni život. Srca prepuna doživljene Božje prirode i svjedočenja o blaženičinu životu vratili smo se u samostansku kuću gdje nam je s. Emila održala kraće predavanje o milosrđu, posebice se osvrćući na dijelove njihovih pravila u kojima Majka Marija Propetoga piše o milosrđu i njegovoj ulozi u karizmi Družbe.

Budući da je taj petak bio 9. listopada, sudjelovali smo u molitvi klanjanja pred Presvetim ol-

tarskim sakramentom i u svečanom euharistijskom slavlju u blaženičinu svetištu, kako to običavaju činiti sestre i blaženičini štovatelji tijekom cijele godine svakog 9. dana u mjesecu. Predslavitelj je bio naš župnik Ocvirk, u zajedništvu s mjesnim župnikom Željkom Kovačevićem. Propovjednik je snažnom riječju o bl. Mariji Propetoga taknuo srca nazočnih govoreći o bogatstvu i siromaštvu koje je ona živjela i o baštini ljubavi koju nam je ostavila. Naše smo zajedništvo nastavili i poslije mise sa sestrama u samostanu. Posjetili smo i blaženičin muzej, a s. Emila nam je opet pomogla objašnjenjima uz izložke. Prije počinka na Prižbi, u našoj oazi mira, u kapelici smo izmolili večernju molitvu, zahvalni za puninu protekloga dana.

Subotu prijepodne iskoristili smo za pohod Smokvici i njihovu župniku Mihaelu Čavleku, nekadašnjem praktikantu u našoj župi sv. Josipa koji nas dan prije bio potražio na Prižbi i pozvao u goste. Razgledali smo to lijepo mjesto na otoku Korčuli, posebice župnu crkvu Očišćenja Marijina. Ostatak dana proveli smo na Prižbi u zajedničkom druženju. Naš nam je župnik održao predavanje o duhovnoj suhoći i trpljenju kroz koje su prošli mnogi sveci. Nije to mimoišlo ni našu blaženicu koja je, upravo u tom trpljenju, spoznala da se samo tako može osloboditi od svega svoga i postati slična svome vječnom uzoru, Kristu raspetome.

U nedjelju smo pohodili Poslanike Milosrđa iz Ploča koji su nas srdačno ugostili, a mi smo ih pozvali da nam se pridruže u našem skorom slavlju triju obljetnica, na blagdan Bezgrešnoga začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2015. kad slavimo 50. obljetnicu dolaska sestara Kćeri Milosrđa u našu župu sv. Josipa, 10. obljetnicu rada Poslanika Milosrđa i 10. obljetnicu osnutka Zaklade »Bl. Marija Petković«. Kruna tih slavlja bit će trajni dolazak blaženičinih relikvija u našu župu, što postaje još providonosnije kad znamo da je upravo taj dan i otvorenje Svete godine milosrđa. Nastavljajući prema Zagrebu svratili smo u Sinj, u svetište Gospe Sinjske i posjetili novootvoreni alkarski muzej.

Hvala dragom Bogu i svima koji su nam darovali ove prekrasne dane, svim sestrama, a posebice s. Emili i s. Paulini. Hvala našem župniku, neumornom graditelju Božjega hrama u svakome od nas koji nas svojim primjerom radosnog služenja u jednostavnosti i poniznosti srca, svojom podrškom i nadahnutim mislima uvijek iznova potiče na to da u svome životu Boga stavimo na prvo mjesto i svoga bližnjega odmah uz njega.

Neka njih i sve nas i dalje prati moćni zagovor bl. Marije Propetoga i neprestano hrabri njezin život pun milosrdne ljubavi za svakog čovjeka u potrebi.

s. Katarina Pišković,
karmelićanka BSI, viša savjetnica za
vjerski odgoj djece predškolske dobi
pri NKU HBK-a

Kao odgajateljice pozvane smo Boga davati drugima

*Hodočašće sestara djelatnica katoličkih dječjih
vrtića, 25.-27. rujna 2015.*

Djeca su naše najveće bogatstvo i blagoslov. U današnje vrijeme zaposleni roditelji traže najbolje mjesto i najbolje osobe kojima će povjeriti svoje najveće blago, vlastitu djecu. Na nama je odgojiteljicama važna zadaća da ta mala bića usmjerimo na pravi put, a znamo da je Isus za sebe rekao da je on *Put, Istina i Život*. Rad s djecom je blagoslov i radost, ali ima i svojih zahtjevnosti. Ponekad je potrebno napraviti odmak, odmoriti se, napuniti duhovne baterije kako bismo s novim žarom za Gospodina i njegovu slavu odgajali povjerenu nam djecu. U Godini posvećenog života Povjerenstvo za predškolski odgoj pri Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) organiziralo je hodočašće sestara djelatnica vrtića da obnove međusobno sestrarsko zajedništvo i osnaže svoju zahvalnost Kristu za to što mu pripadaju kao redovnice.

U odabiru mjesta hodočašća javila se ideja o pohodu svetištu bl. Marije Propetoga, hrvatske redovnice i utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa, na što nas je nukala želja da se više upoznamo s njom, a posebice s njezinom odgojnim djelovanjem. Rođena je u našem narodu i u njemu je provela veliki dio svoga života. Iz toga su izrasla njezina iskustva koje je pretočila u smjernice za rad s djecom, a odnose se ne samo na njezine susestre i na tadašnje vrijeme, nego ih s korišću mogu primjenjivati svi koji rade s djecom. Stoga smo željele molitvom joj preporučiti nas i naše djelovanje i osluškivanje Duha koji sada govori u nama i po nama. Organiziranje hodočašća preuzela je s. M. Patričija Jurić, ravnateljica DV »Marija Petković« iz Družbe Kćeri Milosrđa, u suradnji s dominikankom s. Antonijom Matić, ravnateljicom DV »Bl. Hozana«.

U petak navečer 25. rujna 2015., 34 sestre iz 12 redovničkih zajednica iz Zagreba i 6 djelatnica iz Zadra i Šibenika krenule su na put prema otoku Korčuli i blaženičinu svetištu u Blatu kamo smo stigli ujutro. Dočekala nas je iskrena dobrodošlica koju su nam iskazale predstojnica samostana s. M. Janja Jurman i s. M. Emila Barbarić. Odmah smo otišle u svetište i uronili u iskrenu molitvu pred blaženičinim grobom. Vjerujem da je u tom trenutku u tišini srca svaka odgojiteljica molila za svu onu dječicu koja su joj bila povjereni, ne zaboravljajući ni one koji su već davno otišli iz vrtića. Duboko su nas se dojmile fotografije koje prekrivaju nadgrobnu ploču u svetištu.

Potom nam je s. Emila govorila o blaženici i osnivanju njihove družbe. Koliko god da smo o tom već ponešto znali, ipak nas je njezin govor nanovo potaknuo na razmišljanje o našem redovničkom služenju i našoj vjerničkoj otvorenosti Gospodinu. Blaženica je bila iznimna vjernica koja je osjetila Božji poziv da u svojoj rodnoj sredini, svojim ljudima u potrebi bude odraz i svjedok Božje milosrdne ljubavi. Ona je tu ljubav posve djelotvorno iskazivala »najmanjim« – djeci i siromasima. A onda ju je, dok je njezina družba bila još jako mlada, svega 15-ak godina, Bog po hrvatskim ocima franjevcima pozvao da sjeme njegova milosrđa prenese iz Europe u Latinsku Ameriku gdje sestre i danas djeluju u misijama u nekoliko zemalja. Iako bismo bile najradije ostale u svetištu, sestre su nas pozvale u razgledavanje samostana i dječjeg vrtića.

Svetu misu u svetištu predslavio je o. Marko Bobaš, dominikanac. Odmah nas je pozvao da odavde ne odemo praznih ruku. Svoju propovijed započeo je pitanjem: »Ako bi nas optužili da samo kršćani, kakav bi dokaz imali protiv nas?«, aludirajući na to jesmo li kršćani samo iz navike ili zaista vjerujemo da Gospodin vodi svaki naš korak i da je naš život u njegovoj ruci. Potaknuo nas je na žarču povezanost s Bogom,

jer smo pozvane Boga davati drugima. Nitko pored ni jedne od nas kao odgovateljice ne bi smio ostati »praznih ruku«. Molitva je ona poveznica koja nas drži na valnoj duljini s Bogom. Djeca koja su nam povjerena, ovise o nama, jer smo s njima ponekad u danu dulje nego njihovi roditelji. Stoga bismo mi trebale biti potpuno Božje da bismo ga mogle svjedočiti djeci.

Nakon stola riječi u euharistijskom slavlju bio nam je darovan i stol ljubavi u sestraskoj blagovaonici, a sve čime su nas poslužile odisalo je željom da nam ugođe i da nam bude lijepo u tom zajedništvu. Hvala sestrama na ovoj velikodušnosti, na Isusovu primjeru gostoprimstva. Tu smo ponovno mogle osjetiti kako je lijepo naše zvanje, naše zajedništvo bez obzira na to kojoj redovničkoj zajednici pripadamo. Razgledale smo i muzej uz blaženičino svetište u kojem se čuvaju neki predmeti iz svagdanje uporabe kojima se ona služila i ponešto od onoga što je vezano za osnutak njihove družbe. Još jednom smo pohodile svetište i molitvom se oprostile od blaženice.

Prolazeći kroz Vela Luku posjetile smo Prižbu, malo mjestu 12 km udaljeno od Blata. Tu se na morskoj obali čuva spomen na mjesto gdje je bl. Marija Propetoga pisala konstitucije svoje družbe i gdje je imala mistično iskustvo viđenja Boga Oca. Tu nam je s. Emila govorila o blaženičinim odgojnim smjernicama. Nakon zajedničke večernje molitve oprostile smo se od sestara Kćeri Milosrđa i zaputile se u grad Korčulu, u samostan i Kuću maticu sestara domini-

kanki, Provincije Svetih anđela čuvara. Pozdravila nas je majka Katarina Maglica i podsjetila na to da kao odgajateljice djeci koja su nam povjerena u njihovu najosjetljivijem razdoblju trebamo dati najbolji odgoj, u velikoj ljubavi i pažnji jer je to ono po čemu će nas pamtiti. Upravo takvu ljubav i pažnju i mi smo doživjeli u sestara. Njihovo gostoprimstvo bilo je jak govor vjere, nesebičnosti i požrtvornosti, kao i jasan poziv nama da i mi u svom životu budemo otvorene za darivanje i gostoprimstvo.

Nedjeljno smo jutro započele zajedničkom molitvom i razgledavanjem dječjeg vrtića i samostanskog vrta. Euharistijsko smo slavlje slavili sa župljanima u župnoj crkvi sv. Marka, a župnik je u svojoj propovijedi rekao da bi kršćani trebali biti i radikalni i konzervativni. Događa se da pokušavamo »ublažiti« Božje zapovjedi i temelje naše vjere da nas se ne bi smatralo zaostalima, ali Gospodin od nas traži radikalnost, a ne kompromis. Trebali bismo odlučno odbaciti sve ono što nas na bilo koji način odvlači od njega.

Nakon mise razgovarale smo sa župnikom i gradonačelnikom i posjetile neke od značajnijih znamenitosti grada. Sestre su nas nahranile pravim nedjeljnim ručkom i opskrбиле za put do Orebića gdje nas je opet, uz pun stol slastica, dočekala majka Katarina Maglica u njihovoj novoizgrađenoj kući. Punih ruku i srca putovale smo do Zagreba govoreći o svojim doživljajima s ovog izvanredno lijepog hodočašća.

Dirljivo je bilo slušati svjedočanstva sestara i ponovno proživljavati sve te lijepe trenutke zajedništva koje su nam omogućile sestre u Blatu i u Korčuli. Sve nam je to poticaj i ohrabrenje, da u molitvi, povezane s Gospodinom, krenemo u nove izazove na koje nas njegova providnost šalje. Zahvalne svim našim organizatorima i domaćinima na ljubavi i trudu uloženi u ovo hodočašće, molimo Boga da ih sve nagradi svojim blagoslovom i trajnom ljubavlju.

Misionarka Kristova

O, da mi je biti misionarka Kristova tamo daleko i ovdje blizu. O, što bih dala da vidim južno more, sunce, pijesak i stepu, maleno dijete pod slamnatim krovom. Da mi je biti misionarka u obitelji, školi i Kristovoj Crkvi, dijeliti radost, osmijeh i bol, ljubav, milosrđe, pjesmu i ono što duša želi i srce voli.

Da mi je biti dio ruke fratra koji svaki dan dotiče prašnjave noge djece tamo u Africi, Argentini ili Kubi... Da im mogu bar poslati par ili dva tenisica il' sandala, koje hlače, košulju ili majicu.

O, kad bi barem moje želje sad poletjele visoko i široko, duboko i daleko, tamo gdje palme cvatu.

Jedno znam, spremna sam i ovaj dan, svojom rukom, s prstiju pet, uhvatiti cijeli svijet, jer Kristova misionarka, male na, al' srca velika, željom tom, grli sestru, brata u svijetu dalekom.

Mama i tata, dođite sa mnom istog časa, sklopimo ruke, iskrena srca pustimo naše želje put neba. Gle, već sutra, hrabra srca i hita koraka smjelo stupaju, blizu i daleko donose Krista.

O, da mi je biti misionarka tamo daleko i ovdje blizu, bar jedno djetinjstvo učiniti više sretnim, bar jedan osmijeh podariti svijetu.

*s. M. Anamarija Vuković,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa*

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Jasminka Gašparović
s. M. Janja Jurman
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale
europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protivrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«

i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca i
studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a potrebe su
iz dana u dan sve veće. Svjesni smo toga da nitko od
njih ne bi smio biti uskraćen u školovanju koje im
otvara vrata za osamostaljenje i pomaganje mlađoj
braći i sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu im
nadu ne smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji
nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župama koje smo nedavno pohodili na zani-
manju za bl. Mariju Propetoga gdje su nas primili župnici:
Vjekoslav Jakopović, župa sv. Mateja, Zagreb – Dugave
Nikica Jurić, župa BDM Karmelske, Rijeka
Stjepan Najman, župa sv. Nikole biskupa, Varaždin
fra Mladen Prolić, župa Gospe Karmelske, Runovići

**Rado se odazivamo na pozive u župe i zajednice u ko-
jima možemo posvjedočiti o vjernički uzornu životu i
djelovanju naše blaženice.**

Objašnjenje uz naslovnicu:

Jašlice u kapelici Središnje kuće Družbe Kćeri Milosrđa u
Rimu.

Molitva pape Franje za Godinu milosrđa

Gospodine Isuse Kriste,
ti si nas poučio da budemo milosrdni kao Otac nebeski
i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega.
Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni.
Tvoj pogled, pun ljubavi, oslobodio je Zakeja
i Mateja od robovanja novcu,
a preljubnicu i Mariju Magdalenu od iskušenja
da sreću traže samo u stvorenju;
potaknuo je Petra da zaplače, nakon što te je zatajio,
a raskajanomu je razbojniku zajamčio raj.
Daj da svatko od nas osjeti da je i nama upućena riječ
koju si rekao Samarijanki: »O, kad bi znala dar Božji!«

Ti si vidljivo lice nevidljivoga Oca,
Boga koji svoju svemoć očituje
nadasve praštanjem i milosrđem:
daj da Crkva u svijetu bude tvoje vidljivo lice,
lice svoga uskrsloga Gospodina u slavi.
Htio si da i tvoji službenici budu zaogrnuti slabošću
kako bi gajili istinsko suosjećanje
prema svima koji su u neznanju i zabludi.
Učini da svatko tko pristupi tvojim službenicima
osjeti da ga Bog iščekuje, ljubi i da mu oprašta.

Pošalji svoga Duha
i sve nas posveti svojim pomazanjem,
da Jubilej milosrđa bude godina milosti Gospodnje,
da tvoja Crkva, u obnovljenome zanosu,
uzmogne donijeti siromasima radosnu vijest,
proglasiti slobodu zatočenima i potlačenima
i slijepima vratiti vid.

Po zagovoru Marije, Majke Milosrđa,
molimo tebe koji s Ocem i Duhom Svetim živiš
i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.